

ČESKOSLOVENSKÝM LEGIÍM NA SIBIRI DOSTANE SE PODPORY SPOJENÝCH STÁTŮ A SPOJENCŮ

Jejich úspěšná kampaň vyvolává údiv. — Sila jejich odhaduje se na 100,000. — Velké úspěchy spojenců v Albanii.

Washington, D. C., 11. července. — Úspěch československých legií v obnovování pořádku v Sibirii a překonávání brambého odporu bývalých německých a rakouských zajatců měl v důsledku suspendování příprav plánu spojení a Spojených států na zorganizování mezinárodní vojenské síly ku kampani na Sibirii. Bylo dnes autoritativně prohlášeno, že žádný z plánů navrhovaných nevyvrátil námitky vlády Spojených států, že v důsledku jejich provedení dojde k zeslabení západní fronty v Evropě. Vedle těchto námitek byla nechtěl na straně administrace upustit od zásady o neomechání se do vnitřních záležitostí přátelské země.

Bylo připuštěno, že výjimka mohla by být ospravedlněna v případě Sibiře, kdyby bylo jasné prokázáno, že domácí obyvatelstvo je násilně ovládáno rakousko-německými vojáky a vlivem. Jak se vyrozumívá, ve vyjednávání mezi spojenci a Spojenými státy ohledně této věci došlo k dohodě o vyzkoušení amerického návrhu o poskytnutí hospodářské pomoci Rusku, když zprávy o rychlé československé kampani v Rusku poukázaly na nutnost revize jakýchkoliv plánů pro vojenskou kampaň. Bylo prohlášeno, že vývoj byl tak náhlý a tak neotekávaný, že nebylo možno rozhodnouti, jak a kdy vojenská pomoc měla by být poskytnuta.

Uznávající hodnotu práce, konané československými v marné německé činnosti v Sibirii bez vmešování se do politických sporů Sibiřanů, mocnosti spojenců poskytnou československým legiím sympatií a materiální podporu, bude-li potřeba, ježto to shoduje se úplně se stanoviskem neutrality. Československá vojska jsou zavázána upustit od nároků na trvalou kontrolu země, skrze kterou procházejí.

V rozhovoru o československých úspěších prohlásila Československá Rada dějejší, že československá vojska v Sibirii bojují jako jedna z armád spojených proti Němcům. Vůdci československých vyznají z předpokladu, že místo těchto legií je na bitvěni linii na západní frontě, dle prohlášení Karla Perglera, aktuálního sekretáře profesora T. G. Masaryka, předsedy Československé Národní Rady.

Bylo naznačeno, že pohyby československého vojska v Sibirii budou řízeny dle rozkazů profesora T. G. Masaryka, jejich velitele, v této zemi. Předáci československého hnutí naznačili, že sice nečiní žádného rozdílu, budou-li jejich vojska bojovat na západní nebo na východní frontě, že však nesmí být mícháni do vnitřních záležitostí žádné země.

Když českoslovenští nastoupili cestu z Ruska do Francie, čítali 60,000 mužů, ale tento počet byl zvýšen v důsledku organizace československých zajatců k vojsku přihlášených, ale nesorganizovaných na 100,000 znamenitě vycvičených a obdivuhodně zkázných mužů pod schopnými vojenskými vůdci.

Londýn, 11. července. — Nejvíce činným jevištěm válečným v přítomné době je Albanie, kde Francouzové a Italové pokračují ve svých úspěších proti Rakouskům. Franko-italská vojska zmocnila se nejenom silných posic, ale též více jak 1,000 zajatců, zahrnuje to 60 důstojníků. Jakkoliv operace v této podružnější části válečných jevišť nebudou mít velkých důsledků pro situaci na jiných frontách, přece jenom jsou značně důležité.

Rychlý postup francouzských a italských vojsk činí možnost dostati se v bok rakousko-bulharským vojskům východně od jezera Ochrida. Bude-li zabývána také ofenzivně na spojiště frontě, pak události na Balkáně budou mít velkou důležitost, zatím co klid panovat bude na jiných válečných frontách. Sděluje se, že Bulhaři jsou nebezpečně váleky a

močný úder spojenců na Balkáně mohl by mít pozoruhodné vojenské i politické důsledky.

Konflikt mezi Čechoslováky a sověty musí být urovnán.

Londýn, 11. července. — Československá vojska, pracující nyní v Rusku, touží bojovat na západní frontě a nepřejí si, aby byla míchána do ruských vnitřních záležitostí. Pamětní spis v tomto smyslu byl odevzdán japonskému ministru zahraničních záležitostí a vyslanému společeně v Tokiu plukovníkem Vladimírem Hurbanem ve jméne Československé Národní Rady, praví korrespondent časopisu Times z japonského kapitulu.

Tento pamětní spis, mezi jinými věcmi prohlašuje, že konflikt mezi Čechoslováky a ruskými sověty musí být urovnán pro následující příčiny:

„Naše vojska jednáji v Rusku dle rozkazů Československé Národní Rady, které mohou být změněny jenom profesorem T. G. Masarykem v dohodě s jinými členy tohoto tělesa. Tyto rozkazy nařizují dopravu našich vojsk z Ruska na francouzskou frontu.“

„Česká armáda sestává z dobrovolníků, jejich úkolem je bojovat proti Německu a Rakousku za účelem osvobození československého národa a zřízení samostatného státu. Za tento cíl budeme bojovat do posledního muže. Nade všecko si přejeme ukázati svoje rozhodnutí na bojištích Francie.“

„Čechoslováci jsou podrobenou národností, konajíce první kroky k osvobození ovdávním krvavého tributů a nemá žádného morálního práva k sledování zásady ochrany s ohledem na takový stát jako je Rusko. Žádná strana v Rusku a žádná třída není schopna zřídit něco, co potrvá. Pořádek musí být obnoven silou, pevnou a energickou, ale přátelskou a lidskou silou, která otevře Rusům možnost, aby našli samy sebe.“

„Pro patrné příčiny Čechoslováci nemohou pokusiti se o dočlenění toho. Jejich jasnou povinností je sledovati strategický pohyb směrem k Francii.“

Masaryk schvaluje zakročení v Rusku.

Washington, D. C., 10. července. — Intervence spojených v Rusku vykoná mnoho dobra pro tuto zemi, přes to, že její lid nebudou si toho uvědomovati po nějakou dobu, dle náhledu Dr. T. G. Masaryka, předsedy československé národní rady a organizátora československých vojsk, nalézajících se nyní ve Vladivostoku a podél trans-sibiřské dráhy. Masaryk žádal presidenta Wilsona, aby poslal okamžitou pomoc československým, tak aby mohli být užitečnými v tomto velkém zápasu jako pomocníci spojenců. Tato vojska v pravém slova smyslu probíjávala si cestu do Vladivostoku a mají nyní ve své moci obrovské válečné zásoby, jež získala při zmocnění se jmenovaného města.

Vláda anarchie v Rusku neodvratná.

Haag, 10. července. — Němci, vracející se z Moskvy, dle sdělení časopisu Vossische Zeitung, referuje k případu hraběte von Mirbacha, vyjádřili obavy, že úplná anarchie v Moskvě a jinde může ohrozit osoby, které ve sporádné zemi byly bezpečnými. Jeden z cestujících sdělil, že řečník při schůzi stávkujících železničních zřízenců v Moskvě prohlásil: „Je na čase, aby oprátka, kterou na naše krky nasadil von Mirbach, byla stržena, jinak hrozí nám hanebná smrt. Přes s německým kapitálem! Přes s von Mirbachem a celou jeho protirevoluční rotou!“

Nová vláda za pomoci Čechů zřízena byla v Sibirii

Bude pokračovat v zápasu proti všem centrálním mocnostem.

Londýn, 11. července. — Nová prozatímní vláda pro Sibirii, jež má jednomyslnou podporu obyvatelstva a která pokračovati bude v zápasu proti centrálním mocnostem, byla zřízena ve Vladivostoku. Dle sdělení depeše časopisu Times z Tokia, citující vladivostockého korrespondenta časopisu Asahi, nová vláda má v úmyslu svolati ústavodárné shromáždění a obnoviti úctu k zákonu a pořádek v celé zemi.

V programu nové vlády zahrnuto bylo osvobození Sibiře od bolševiků, zabránění, pokud možno, cizí intervenci, všeobecné rovné hlasovací právo, zřízení provinčních rad a dělnických úřadov, rozdělení pozemků mezi bezzemky a kontrola hospodářské činnosti.

Sibirii stane se takto, připojuje korrespondent časopisu Times, prvním demokratickým státem v historii Ruska, a všeobecně je vyslovována naděje, že bude předchůdcem Velkého Ruska. Vlajka, přijatá novou vládou, sestává z dvou pruhů barvy bílé a zelené.

Situace v Sibirii je podrobenou důležitým změnám a protirevoluce, které pomáhají Čechoslováci, rychle se šíří, praví depeše z Peking, datovaná dne 4. července. Bolševici jsou vytlačováni směrem západním z Irkutsku a mnozí se pokoušejí uniknouti do Mongolska.

S ohledem na československé hnutí, korrespondent předpovídá, že povede k odstranění bolševiků v Sibirii v krátké době. Otázka intervence stojí doposud v popředí, připojuje, ježto Rusko je rezervně politickými rozdíly a o sobě zárlivostí a je nutná potřeba zodpovědné vlády.

Politické kruhy v Charbině mluví o nebezpečí nové vlády ve východních provinciích, která může být vytvořena živly starého režimu. Prospějící živly v Charbině ale prohlašují se pro okamžitě svolání ústavodárného shromáždění, které zvolí prozatímní vládu, skutečnou potřebu situace.

Intervence v Rusku dosud nejistou.

Londýn, 11. července. — Jakkoliv zdá se být mezi spojenci dorozumění ohledně nějaké základní poro zakročení v Rusku, z toho, co bylo oznámeno, není jasno, k jaké akci v této nešťastné zemi dojde. Zatím co někteří ruští činitelé v zahraničí vyslovují se pro vojenskou intervenci, jiní se proti ní staví, poukazuji na nebezpečí její důsledků. Bývalý premiér Kerenský, meškající v Paříži, prohlásil, že nebezpečí v japonském zakročení jeví se hlavně v tom, že bolševici využítkovali by znovu nevědomostí ruského lidu a vutili by mu předpoklad, že Japonsko vede proti Rusku válku. A to jenom znamenalo by se vržení v náruč Berlína, ježto Trocký prohlásil, že při volbě mezi německou a japonskou okupací, rozhodl by se pro německou. Depeše z Charbinu přinesla náhled generála Horvatha, ředitele čínské východní železnice. Týž prohlásil, že intervence je neodvratnou s ohledem na činnost německých a rakouských zajatců v Rusku, která je součástí německého plánu po zmocnění se celého Ruska. Tito zajatci spolupracují s bolševiky, z nichž jedna desetina je tvořena hlupáky a zbytek lotry. Million vojáků, dle jeho odhadu, stálo by k obnově fronty na východě. Z tohoto počtu jenom 300,000 by bylo třeba ze země spojenců. Ostatek by opatřilo loyální Rusko.

Nová republika v severním Rusku.

Amsterdam, 11. července. — Současně se zřízením Bělomorské republiky, dle zpráv z Moskvy, jiný stát utvořen byl na severu Ruska pod jménem Vologdaskaja republika. V nové republice zahrnuto je celé severovýchodní Rusko od Bílého moře až po hranice Asie. Vologdaskaja republika, jak se oznamuje, je pro cíle spojenců v této válce.

Srbští zajatci v Rakousku vymírají.

Řím, 11. července. — Téměř všichni srbsí zajatci v Rakousku zemřeli, dle prohlášení italského lékaře, který vrátil se ze zajetí v Rakousku. Na hřbitově v Matlhansen, dle jeho sdělení, 8,000 srbských zajatců bylo pohřbeno.

ČESKOSLOVENSKÉ VOJSKO PŮSOBÍ NĚMČŮM STAROSTI

Německé časopisy rozepisují se o jeho pozoruhodném úspěchu.

Londýn, 10. července. — Střediskem bolševické aktivity byl opevněný dům, strážný německými a uherskými válečnými zajatci. Tento dům, dle sdělení plukovníka Hurbana, člena československé národní rady, který interviewován byl v Tokio dne 2. července korrespondentem časopisu Times, napaden byl dne 29. června Čechoslováky, kteří rozprášili gardy rušními granáty. Dvaet Čechů bylo usareno v těchto bojích.

Plukovník Hurban, jak korrespondent připojuje, měl v úmyslu vydati se na cestu do Spojených států, dne 7. července.

Vladivostocká depeše časopisu Niši Niši praví, že zmocnění se města československým vojskem bylo provázáno prudkým dělostřeleckým bojem a silnými pouličními boji. Parník Himborsk, patřící k ruskému dobrovolnému loďstvu, unikl z přístavu během bojů.

Washington, D. C., 10. července. — Úspěch československých vojsk v Sibirii vyvolal velký neklid v Německu, dle úřední depeše, získané dnes z Francie. Liberální časopisy kritizují vládu a potvrzují, že německá veřejnost byla klamána. Morgenpost, vycházející v Berlíně, prohlašuje, že německému lidu bude připraveno takové překvapení v událostech Ruska, jaké bylo mu připraveno v roce 1914 ve válce.

Frankfurter Zeitung pak prohlašuje: „Dvě intervence jsou připravovány. Z jedné strany Japonci se Semenovými kozáky vniknou do Sibiře. Druhá pak může být provedena na pobřeží Arktického moře a podél železnice na Murmanském pobřeží. Spojenci mají v těchto oblastech podporu obyvatelstva, které úplně se odpoúlalo od sovětu. Tato dvojitá intervence nepochybně bude provedena v okamžiku, kdy bolševická vláda po osmi měsících dominace, bude vyčerpána ze svých zdrojů.“

Berlínský Tageblatt snaží se uklidnit německou veřejnost a prohlašuje, že postavení československých vojsk, operujících v Sibirii, stalo se povážlivějším. Byla při již několikrát poražena. Kde a od koho časopis zapomněl udati, Rakousko-uhersí váleční zajatci v Sibirii, připojuje časopis, mají značný podíl na bojích proti Čechoslovákům.

Londýn, 10. července. — Československá vojska, která svrhla bolševickou vládu ve Vladivostoku, dle sdělení depeše z Tokia Exchange telegrafické kanceláři, uvěznila bolševického velitele a jeho štáb. Všechno je nyní klidno v rusko-pacifickém přístavišti, dle sdělení této depeše.

Německá šlechta má velké ztráty ve válce.

Amsterdam, 9. července. — Německí junkéři, kteří jsou hlavně zodpovědní za válku, platí velkou pokutu za její vyvolání. Jejich synové hynou ve velkém množství ve válce a není jediné aristokratické rodiny v německé říši, která by netruchlila nad ztrátou některých svých členů. Dle posledního vydání genealogické ročenky Gotské rodiny, jejich hlavy jsou hrabata, ztratily 270 členů. Baronské domy ztratily 633 členů. Také knížecí rodiny mají značné ztráty. Ale nejarišokratičtější rodina v Německu a vlastně na celém světě má doposud šest zdravých a neraněných synů. Je to rodina, jejíž hlavou je Vilém Hohenzollern.

Nová republika v severním Rusku.

Amsterdam, 11. července. — Současně se zřízením Bělomorské republiky, dle zpráv z Moskvy, jiný stát utvořen byl na severu Ruska pod jménem Vologdaskaja republika. V nové republice zahrnuto je celé severovýchodní Rusko od Bílého moře až po hranice Asie. Vologdaskaja republika, jak se oznamuje, je pro cíle spojenců v této válce.

Je císařovna Zita zrádkyní Rakouska?

Amsterdam, 11. července. — Videňský korrespondent časopisu Tijd, popíraje pravdivost pověstí, jež jsou v oběhu v Rakousku, že císařovna zradila svoji zemi a zavínila porážku rakouských vojsk v Itálii, prohlašuje: „Je sice pravdou, že císařovna si částečně přeje míru a s náležitou důstojností proň také pracovala, nicméně pověsti, že energická ofenziva rakouská proti Itálii byla odkládána následkem jejího vlivu, jsou zlomyslné, stejně jako pověsti, že je příčinou jedné anebo dvou porážek rakouských vojsk, jež následovaly po ofenzivě.“ Korrespondent vynáší po té enosti císařovny a prohlašuje, že toto utrhačství za následek mělo její omeočení. Popírá také pravdivost pověstí, že stanovisko císařovny mělo za následek rozpor císařských manželů. Jedna pověst silně rozšířená totiž udávala, že císař Karel ponížil na rozvod od své manželky, která jako Italka prý sympatizuje se svými krajanými. Zprávy z jiných pramenů sdělují, že událost s dopisem francouzskému presidentu sváděna je nyní na hraběte Czernina, na jehož popud dopis císařem byl napsán.

Německo zakoupilo prý známý časopis New York Mail.

New York, N. Y., 10. července. — Obvinění, že německá vláda získala kontrolu nad časopisem New York Evening Mail tajným zaplacením obnosu \$1,361,000, mělo za následek zatčení Dr. Edwarda A. Rumelyho, místopředsedu a pokladníka Mail a Express společnosti, která časopis tento vydává. Rumely je obviněn z podvodu při falšování svých zpráv kustomdu majetek nepřátelských cizinců, A. Mitchell Palmerovi. — Generální návladní Lewis po vyšetření případu získal na jmenovaného úředníka velkého newyorského deníku federální zatýkačské rozkaz. V obžalobě se udává, že Rumely ve své zprávě neuvědval své obchodní styky s bývalým německým velvyslancem von Bernstorffem a Dr. H. F. Albertem, oběhnutím přidělenecm. Zatajil, že německá vláda zaplatila mu při různých transakcích ve spojení se zakoupením časopisu Mail \$1,361,000. O těchto splátkách se nevědělo až do doby vyšetření případu. Henry L. Stoddard, předseda Mail and Express Co., oznámil, že podmínky ujednání se časopis a postarají se, aby je nom čistý amerikanismus hlásil byl v jeho sloupcích. Americký lid opatřil peníze, za které Německo zakoupilo časopis, dle prohlášení generálního návladního. — Fondy sehnány byly prodejem německých válečných bondů v této zemi. Stoddard, jak se sděluje, nevěděl, jaké zájmy získaly časopis od něho.

Turecké neshody s Bulharskem.

Amsterdam, 10. července. — Rozpory mezi Tureckem a Bulharskem ohledně rozdělení území, vzatého Rumunsku, je doposud v popředí zájmu v Caribradě, dle telegramu, který získal časopis Rheinische Westfaelische Zeitung in Essen. Německé časopisy citují turecký časopis Sabah, že očividná změna mínění Německa ohledně úpravy turecko-bulharského pomezí učinila nepřiznivý dojem v Turecku, nicméně tento špatný dojem prý zmizel, když Dr. von Kuehlmann, německý zahraniční ministr, schválil ve své řeči turecké stanovisko. „Ale jak toto prohlášení zahraničního ministra bude přijato v Sofii?“ táže se caribradský časopis. „Změní také Bulharsko svůj obdivuhodný apetýt? Zdá se být malá naděje, že se tak stane.“

Rakousko odepřelo přimjouti von Buelowa.

Řím, 11. července. — Rakousko odepřelo přimjouti německého generála Ottu von Buelowa jako vřehního velitele rakouských vojsk na italské frontě, poněvadž Německo odepřelo poslati 12 divízi s ním, dle časopisu Epoca, který zakládá toto prohlášení na zprávách ze švýcarských pramenů. Rakousko, připojuje se, vzdalo se prozatím myšlenky na pomstu za nedávnou porážku v Itálii.

Čechoslováci mají ve své moci celou západní Sibirii

Bolševici oznamují ústychy vojsk sovětu na Volze.

Londýn, 12. července. — Tě celá západní Sibirii nalézá se v kontrole Čechoslováků, dle úterový depeše z Peking, datované dne 10. července. Depeše praví, že bolševici byli svrženi celé oblasti od Tobolska, východně od Uralských hor, k Semipalatsk, 750 mil k jihovýchodu, a daleko pomezí Číny. Trans-sibiřská železnice je pod kontrolou československého vojska od Čebinska v Uralských horách, v ruzněm místě spojují se odbočky této železnice, vedoucí k jihu severu, do Krasnojarska, 1,300 mil dále na východ. Depeše tato potvrzuje dřívější zprávy, že bolševici v Irkutsku byli poraženi Čechoslováky.

Londýn, 12. července. — Bolševická vojska utkala se, dle úterový zprávy bolševického komisařů ta války, s československými vojsky v evropském Rusku a bolševické úřední oznámení tvrdí, že vojska sovětu docílila „vítězství“ několika bodech. Dle bolševického úřední zprávy boje nejprudší své deny byly východně a jihovýchodně od Moskvy a mnozí pozorovatelé události na Rusi mají za to, že Čechoslováci nepochybně postoupili od Uralských hor, kde jeví činnost již po nějakou dobu, do evropského Ruska.

V úřední ruské zprávě čini se zmínku o městech Syzranu, Bugulma, Stavropolu, Jaroslavi a Rybinsku v Povolží, tedy několik tisíc mil od míst hlavních operací československých vojsk v Sibirii. V Povolží nemohou být než nepatrné oddíly československých vojsk, sebrané nepochybně v posledních chvíli v táborech zajatých v té oblasti. Může se jeduati jenom o hloučky našich statečných vojáků, kteří prorážejí si cestu k sibiřské železniici, která je v moci našich vojsk od Čeljabinska, jež nalézá se blízko hranice asijského Ruska. Bolševická vojska prý téměř bez ztrát zmocnila se horjeji jmenovaných měst, Československé hloučky nepochybně ustoupily z nich, neboť nebylo pomysleno na svedení boje s celou armádou bolševickou, která z tohoto podivného „vítězství“ vytlouká pro sebe kapitál. Bolševici uči se od Němců dělati z komára velblouda a o nic jiného se v tomto případě nejedná.

Valné voje československé armády mají ve své kontrole celou západní Sibirii a celou trans-sibiřskou dráhu. Na celé obrovské rozloze, o které nemůžeme si učiniti ani náležitě představy, triumfovaly nad bolševiky. Potvrzuje se svržení bolševiků v Irkutsku, Bolševická zpráva zmiňuje se o bílých gardách, což je československé armády shromáždění se nyní kozáci a jiné protibolševické živly.

Krom toho ve východní Sibirii je v jejich moci přístav Vladivostok a přístav Nikolajevsk a jisté kontrolyjí i značné rozlohy v této nejvýchodnější části Sibiře.

Londýn, 12. července. — V programu nové sibiřské vlády je zahrnuto záměti mírové smlouvy s Němci, uzavřené v Břestu Litvetském, jakož i zřízení ruské republiky s autonomní Sibiří, dle sdělení člena nové vlády v rozhovoru s korrespondentem časopisu Niši Niši Šimbin, praví depeše časopisu Express z Tokia. Pomyšlí se také na zbudování armády a posláni jí proti Německu. Ruský národní dluh bude uzán.

Hlad v Rakousku.

Paříž, 11. července. — Potravinový nedostatek v Rakousku stává stále horším, dle prohlášení Herberta Mayera, sekretáře Karla J. Vopičky, amerického vyslanec v Rumunsku, který přijel sem z Jassy přes Rakousko a Švýcarsko. Ve Vídni po zastavení se vaku na nádraží davy hladových a utrhaných lidí je obklopeny a žádaly za zbytky potravin. Když žádosti jejich bylo vyhověno, hladoví lidé se na ně vrhli a rychle je pohltili. Vláda poskytuje lidu jenom tolik potravin, aby nezemřeli z hladu.